

स्वर्गखण्ड n. Titel des 3ten Abschnitts im Padmapurāṇa Verz. d. Oxf. H. 13, a, 12.

स्वर्गगति f. der Gang in die Himmelswelt Spr. (II) 2451.

स्वर्गगमन n. das Eingehen in den Himmel, Sterben R. 3, 73, 40. Verz. d. Oxf. H. 66, a, 23.

स्वर्गगामिन् adj. in den Himmel kommend Spr. (II) 6943. KARMALO-KANA im ÇKDa.

स्वर्गङ्गा f. die Gaṅgā des Himmels d. i. die Mandākinī ÇABDAR. im ÇKDa.

स्वर्गजित् adj. den Himmel gewinnend, superl. MBh. 12, 2865.

स्वर्गत (स्वर् + गत) adj. im Himmel sich befindend Bhāg. P. 6, 6, 34.

10, 81, 12. so v. a. gestorben 9, 16, 15. MBh. 1, 6130. 6196. R. 2, 66, 4.

82, 4. 83, 24. 103, 7. 105, 32. R. GORR. 1, 44, 1. 2, 68, 1. KATHĪS. 10, 8.

स्वर्गतरंगिणी f. Himmelsstrom: कीर्तिः स्वर्गतरंगिणीभिर्भिता वैकु-
ण्ठमाहावितम् Spr. (II) 1783. Bez. der Gaṅgā KATHĪS. 75, 60.

स्वर्गतरु m. ein im Himmel wachsender Baum Spr. (II) 7498.

स्वर्गति f. der Eingang in den Himmel BHAG. 9, 20. MBh. 1, 263. 12, 3674. so v. a. Tod: °गतिं प्राप्तः HARIV. 5190. R. 2, 103, 15. RAH. 12, 15.

°गतिं प्राप्तितो मया KATHĪS. 81, 100.

स्वर्गद्वार n. 1) Himmelsthor RV. PRĀT. 15, 4. Spr. (II) 7316. die Sonne MBh. 3, 156. — 2) N. pr. eines geheiligten Badeplatzes MBh. 3, 7038. 8005.

स्वर्गधेनु f. die Himmelskuh, = कामधेनु Verz. d. Oxf. H. 155, b, 33.

स्वर्गपति m. der Herr des Himmels d. i. Indra H. 173. HIT. ed. JOHNS. 1677.

स्वर्गपथ m. der Weg zum Himmel, wohl Bez. einer best. Strasse am Himmel R. 2, 80, 14 (सुरपथ ed. Bomb.). 93, 18 (= स्वर्गप्रदेश Comm.). — Vgl. स्वर्गमार्ग.

स्वर्गपर्वन् n. Titel des 18ten Buches im Mahābhārata MBh. 1, 634.

— Vgl. स्वर्गोत्कर्षपर्वन्.

स्वर्गपुरी f. die Himmelsstadt d. i. Amarāvati R. GORR. 1, 46, 10. 7, 102, 9.

स्वर्गमन n. das Eingehen in den Himmel so v. a. Sterben MBh. 8, 4088.

स्वर्गमन्दाकिनी s. u. मन्दाकिनी 1).

स्वर्गमार्ग m. 1) der Weg zum Himmel MBh. 3, 1785. Bez. einer best. Strasse am Himmel R. 5, 3, 44. ÇĀK. 98, 15. — 2) N. pr. eines geheiligten Badeplatzes MBh. 13, 1747. — Vgl. स्वर्गपथ.

स्वर्गयाण m. der Weg zum Himmel AIT. Br. 1, 2.

स्वर्गयोनि f. Stätte des Himmels so v. a. was zum Himmel führt: दश Spr. (II) 6716.

स्वर्गराज्य n. die Herrschaft über den Himmel, Himmelsreich: °राज्य-
मिव तद्वस्त्रयुगलमासाद्य PAÑĪKĀT. 29, 19.

1. स्वर्गलोक m. die Himmelswelt ĀÇV. GĀR. 4, 4, 2. MBh. 3, 1755. 12, 2746 (pl.). R. 1, 42, 20. 60, 16. MĀRK. P. 137, 8. P. 3, 3, 7. Schol. — Vgl. 1. स्वर्लोक.

2. स्वर्गलोक adj. der Himmelswelt angehörig, dort weilend ÇĀT. Br. 11, 4, 4. 12. PAÑĪKĀT. Br. 12, 11, 12. KĀTHOP. 1, 13. — Vgl. 2. स्वर्लोक.

स्वर्गलोकेश m. der Körper (der Herr der Himmelswelt) ĠĀTĀDH. im ÇKDa.

VII. Theil.

स्वर्गवधू f. eine Apsaras ÇKDa. angeblich nach H.

स्वर्गवत् (von स्वर्ग) adj. im Besitz des Himmels sitzend R. 5, 7, 62.

स्वर्गवास m. Wohnort im Himmel Suçr. 1, 96, 4. Verz. d. Oxf. H. 62, a, 2.

स्वर्गसद् m. ein Bewohner des Himmels, ein Gott, ein Seliger MBh. 8, 447. 15, 897.

स्वर्गसरिद्धा f. der Himmelsfluss d. i. die Gaṅgā RĪĠAN. 14, 16.

स्वर्गस्त्री f. ein himmlisches Weib, eine Apsaras RĪĠA-TAR. 4, 580.

स्वर्गस्थ adj. im Himmel weilend so v. a. gestorben Spr. (II) 5397. R. 2, 66, 1. 67, 5. R. GORR. 2, 122, 6.

स्वर्गस्थित adj. im Himmel weilend so v. a. ein Gott, ein Seliger Spr. (II) 1585. so v. a. gestorben 7319.

स्वर्गह्वय adj. P. 3, 2, 2. Schol.

स्वर्गपाणा f. der Himmelsfluss, Bez. der Gaṅgā H. 1082. Verz. d. Oxf. H. 116, b, 16.

स्वर्गामिन् adj. in den Himmel eingehend so v. a. sterbend KATHĪS. 29, 151. in den Himmel eingegangen so v. a. gestorben RAH. 18, 35.

स्वर्गोत्कर्ष n. das Ersteigen des Himmels, Himmelfahrt WEBER, RĪ-
MAT. Up. 328. Verz. d. Oxf. H. 143, b, No. 295. 345, b, 39. °पर्वन् Titel
des 18ten Buches im Mahābhārata MBh. IV, 432.

स्वर्गोत्कर्षिक adj. die Himmelfahrt betreffend: °पर्वन् = स्वर्गपर्वन्
MBh. IV, 433. fgg.

स्वर्गगल m. n. der Riegel an der Himmelsthür Spr. (II) 599.

स्वर्गवास m. Himmelsbehausung HARIV. 8347.

स्वर्गगिरि m. der Berg der Götter, — der Seligen d. i. Meru H. 1032.

स्वर्गिन् (von स्वर्ग) adj. des Himmels theilhaftig, m. ein Gott, — Se-
liger TRĪK. 1, 1, 5. H. 83. Schol. MBh. 3, 13431. 8, 2188. HARIV. 14794.
R. 7, 77, 11. 15. 110, 5. MERG. 31. KUMĀRAS. 2, 45. Verz. d. Oxf. H. 116,
b, 23. ÇĀK. 193. Bhāg. P. 5, 17, 11. 8, 8, 7. 22, 33. 10, 64, 6. 14, 20, 12.
Schol. zu KĀP. 1, 58. so v. a. heimgegangen, gestorben RAH. 12, 17.

स्वर्गिरि m. = स्वर्गगिरि H. 1032.

स्वर्गवधू f. ein Weib der Götter, eine Apsaras H. 183.

स्वर्गस्त्री f. dass. H. 183. Schol.

स्वर्गयि (von स्वर्ग) adj. zum Himmel in Beziehung stehend, himmlisch:
वास MBh. 13, 6408. रत्नानि HARIV. 7257. युद्धयन्त्र zum Himmel führend
13213. कार्य so v. a. Verbrennung eines Leichnams R. 6, 96, 1.

स्वर्गोकस् m. Himmelsbewohner, ein Gott, ein Seliger HALĀJ. 1, 4. HA-
RIV. 7262. KUMĀRAS. 1, 59. VARĀH. BRH. S. 60, 18.

स्वर्ग्य, सुवर्ग्य (von स्वर्ग) adj. zum Himmel führend, himmlisch P. 5,
1, 111, VĀRT. 2. Schol. zu P. 5, 1, 39 (parox.). VS. 11, 2. TS. 5, 3, 20, 7.

5, 4, 4. द्याहुति AIT. Br. 1, 16. 6, 24. नौ ÇĀT. Br. 2, 3, 2. 15. Pfad 3, 9, 3,
20. 11, 4, 4, 8. KĀTJ. ÇĀ. 4, 14, 13. ज्ञान so v. a. die Seligkeit verschaffend

VS. PRĀT. 8, 37. M. 2, 57. 4, 18. 5, 48. Spr. (II) 3455. MBh. 1, 2309. HA-
RIV. 7268 (nach der Lesart der neueren Ausg.). R. 1, 44, 63. R. GORR.

1, 4, 4. 36, 9. Suçr. 1, 3, 15. Bhāg. P. 4, 12, 44. 6, 11, 4. 8, 4, 14. des Him-
mels theilhaftig MĀRK. P. 24, 7. स्वर्ग्यस्य (स्वर्गस्य?) लोकस्य गमनम् N.

eines Sāman Ind. St. 3, 246, b. स्वर्ग्यं सेतुषाम् desgl. ebend. ऋ ÇĀT. Br. 10,
5, 5, 5. M. 5, 104. 8, 127. Spr. (II) 1559. BHAG. 2, 2. R. 2, 82, 13. 5, 91, 12.

स्वर्चतम् adj. aussehend wie Licht RV. 9, 97, 46.